

בדהרבי אבותינו

עלון שבועי שע"י תלמוד תורה 'עטרת חיים' לבני תורה ק"ק תימן יע"א
בנשיאות מרן הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א

רח' הרא"ש 2 אלעד, ישראל. טל: 03-9097022

הגיליון מופץ בכל בתי הכנסת ק"ק תימן בעיר אלעד ועוד..

פניני הלכה

סעודת הבראה למנחמים

ערוך מתוך שע"ה יו"ד סי' קצ"ד הג' עיני יצחק
שם למרן הגר"י רצאבי שליט"א

באמצע יום שביעי (או בלילה מוצאי שביעי),
מנהגינו שהאבלים עושים סעודה גדולה
משלהם, ומזמינים לה את המנחמים שבאו
אליהם כל שבעת ימי האבל, והיא נקראת בפי
כל בשם "הבראה". ודוקא אז, לפי שכבר קמו
מאבלם. ולכן כשחל יום השביעי בשבת,
המנהג לדחותה ליום ראשון, וכך קיבלתי
מתלמידי חכמים ובקיאים.

ומנהג זה פשוט ומפורסם בכל גלילות תימן,
וראיתיו נזכר בשם הזה גם בפנקס בית דין צנעא

כת"י (הנקרא אלמסודה) בהרבה מקומות בתקופת
מהרי"ק, לפי שהוציאו עליו ממון רב, ופירטו

המורשישים בצוואותיהם הסכום שהניחו לצורך
זה. ואכן שמעתי כי בעיר יבלה קראו לזו בשם

"סעודת נחום", על שם שהאבלים מאכילים
את מנחמיהם. מלבד מעט משפחות בעיר

צנעא שביטלוהו מקרוב מטעם מעשה שהיה,
וכמובא בסערת תימן להרע"ק דף קל"ז. אכן

מה שסבר הרע"ק שמנהג סעודה זו חדש הוא,
לא כן הדבר, אדרבה יסוד המנהג הוא קדום

מאד, שכן נזכר בספר מלחמות היהודים (ספר שני
תחילת פרק א) ליוסף הכהן בן מתתיהו ובעל ספר

יוסיפון. ואעפ"י שאין אנו סומכים עליו בדברים
שכתב בשניו מדברי חז"ל, הטעם הוא כמו

שכתב בספר אור זרוע לצדיק, והבאתיו במבוא
למאי חנוכה, ובמילי דאבות פרק ב' משנה י'

פיסקת רבי יוסי הכהן, שהוא היה רק סופר ולא
בעל רוח הקודש יעו"ש. ועוד שאין זה אלא גילוי

מילתא בעלמא, וע"ע לעיל חלק א"ר"ח הלכות
יום הכפורים סימן קי"ד הערה ט"ז שהיה בסוף

ימי בית שני, ולא עוד אלא שהוא מעיד שחוק
הוא לישראל מימי קדם, וז"ל, כאשר שלמו

[ושבעת] ימי האבל, עשה [כמדומה אני
שהמדובר שם באחד ממלכי בית חשמונאי,

אלא שכעת אין הספר **המושך בעמוד השלישי**

להצלחת
כל תורמי
התלמוד תורה
יהיבטושב"נ

בנתיבי החינוך

הרב אליהו נהרי שליט"א מנהל הת"ת

וארא אל אברהם (שמות ו. ג.)

מובא ב'מדרש רבה' (פ"ו אות ד') בזה"ל: **וארא אל אברהם**, אמר לו הקדוש ברוך הוא למשה חבל
על דאבדין ולא משתכחין, הרבה פעמים נגלתי על אברהם יצחק ויעקב באל שדי ולא הודעתי
להם כי שמי ה' בשם שאמרתי להם ולא הרגו אחר מדותי, אמרתי לאברהם (בראשית יג. יז): **קום**
התהלך בארץ לארבה ולרחבה וגו', בקש לקבר שרה ולא מצא עד שקנה בדמים ולא הרגו
אחר מדותי, אמרתי ליעקב (בראשית כג. ג): **גור בארץ הזאת כי לך ולזרעך וגו'**, בקש לשתות מים
ולא מצא אלא (בראשית כו. כ): **ויריבו רעי גרר עם רעי יצחק**, ולא הרגו אחר מדותי. אמרתי
ליעקב (בראשית כח. יג): **הארץ אשר אתה שכב עליה וגו'**, בקש מקום לנטות אהלו ולא מצא עד
שקנה במאה קשיטה, ולא הרגו אחר מדותי ולא שאלני מה שמי בשם ששאלת אותה, ואתה
תחלת שליחותי אמרת לי מה שמי, ולבסוף אמרת (שמות ה. כג): **ומאז פאתי אל פרעה**. ועל זה
נאמר: **וגם הקמתי את בריתי**, שנתנה להם כמו שאמרתי להם שאתן להם את הארץ ולא הרגו
אחרי. וגם אני שמעתי את נאקת בני ישראל, לפי שהן לא הרגו אחר, וגם אף על פי שישראל
שבאותו הדור לא היו נוהגין בשורה, שמעתי נאקתם בעבור הברית שברתי עם אבותיהם, ה'א
הוא דכתיב (שמות ו. ה): **ואזכר את בריתי וכו'**. ע"כ.

ומה נענה אנן אבתריהו, על כל אחד ואחד מהדור הקודם שנלקח מאתנו ובפרט אם הוא גדול
בתורה וביראה כמו שנשתלק מאיתנו השבוע הגאון הגדול הצדיק והעניו מוהר"ר עזריה בסיס
זצ"ל מרא דאתרא דרה"ע, "חבל על דאבדין ולא משתכחין". מה שנתר לנו הוא לספר
לילדינו מעט ממה שאנו יודעים על גדלותו ומעלתו, למען ידעו דור אחרון בנים יולדו, וכאשר
ידעו ממילא יתאוו וישאפו להיות כמותם, ואפילו אם יצליחו במעט והיה זה שכרנו, כי איה מקום
אבותינו ואיה אנחנו.

ידועותיו בתורה לאין שיעור, ועיסקויו למען הכלל לאין ספור, עכ"ז היה מאיר פניו לכל אדם
ואדם ואפילו לקטנים, ונתן תחושה לכל אחד ואחד כאילו אין עוד אף אחד עמו בעולם רק הוא
לבדו, וכמו שנוכחתי אני בעצמי כשביקרתי בחג סוכות האחרון. גם בהיותנו אצלו עם חלק
מתלמידי הת"ת לרגל סיום פרק שלם בגמרא, אורו עיניו ושמח לבו ובחנם בהתלהבות על
לימודם, ומשראה גדול ידיעותיהם, רבתה שמחתו וברכס כל אחד ואחד איש בשמו.

כיליד ארץ תימן ניכרת היתה תמימותו כהדור הקודם אשר כיום אינה בנמצא. לא פלא
שאנשים מחוכמים באיצטלא דרבנן החתימו אותו כנגד מרן הגאון הגדול רבי יצחק רצאבי
שליט"א ללא שהבין באמת על מה הוא חותם. אך אין הקב"ה מביא תקלה לבהמתן של
צדיקים וכ"ש לא לצדיקים עצמן, ובאו אנשים יראים והסבירו לו לרב זצ"ל את ערמתם
ומרמתם, ומיד שלח עמהם מכתב לבעל הערמה להוריד שמו מן חילול ה' הלז הנורא.

לא חת ולא התבייש לעמוד כנגד המתפרצים בעם והכל היה עושה בדרכי נועם באהבה ובחיבה.
אך כשלא נותר ברירה והיה צריך לעורר את העם כנגד הפורץ גדר, קם כארי ופירסם עצרת
תפילה וזעקה מול עסק אשר עלה בדעת בעליו לחלל שם ה' הנורא.

וכשהגיע הדבר לענייני חינוך ילדיו, עזב כל עסקיו וענייניו הרבים בכדי לעמוד על משמר גידול
ילדיו לתורה ולתעודה. וזכורני עת לומדי בישיבה עם אחד מבניו, נצרך להגיע לברר על דבר
מה מסוים אשר עשה האב בית לבנו. ונעמד כארי בפתח שערי הישיבה ממתין לבואו של אותו
האדם אשר היה צריך לדבר עמו. ומשראה שהלז מתבייש להגיע אליו לתקן דרכיו, סובב פניו
והלך לדרכו, כי הבן הבין שכבר הלה הבין טעותו ודי במה שהראה לו פניו.

מי יתן לנו חליפתו מי יתן לו תמורתו, ינחמנו ב"ה בחסרונו, ויזכנו להמשיך דרכו, אמן.

יתברך משפע בריכה העליונה, האיש הנכבד והנעלה, אשר לו מגעו יקר וגדולה, על מעשיו הטובים הרבים, אשר
בהם משמח אנשים ואנשים, מיודעיו משכבר הימים ה"ה **בנימין יחב** יצ"ו. יה"ד שימלא ה' משאלות לבו
לטובה, ויזכהו לכל מדה טובה ולשמחת בית השאובה, ויזכה להוסיף חיל על חיל לחזק התורה, אצ"ר.

מחידושי רבותינו

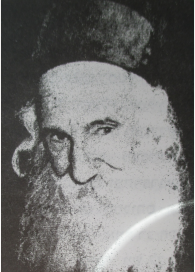
וגם אני שמעתי את נאקת בני ישראל (סמות ו. ה)
 "וגם" מה בא לרבות ?

פתרונות לפרשת 'שמות'
 אחורה חידה! 'תעבדון' ו"ן יתירה,
 לרמז שאחר חמישים יום
 יקבלו את התורה (מדרש).
 הזוכה: מי שהכל שלו.
 מי בתמונה: טרם נפתרה!

אזרחי חזקה!
 הם ג'
 בהפרש של ג'
 ושם השלישי
 אותיותיו ג'
 בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

אלא ידוע שבא לרבות המלאך שהוא מזלו של אדם,
 לפי שכל אדם יש לו מלאך בשמים. ומה שעושה האדם בעולם הזה,
 אותו המלאך עושה בשמים, בין לטוב בין למוטב, כדי להראות למעלה מה שכיוונו למטה. וידוע
 שבעת עשיית המצוה נברא ממנה מלאך. ואותו המלאך משמיע קול ואומר אני נבראתי ממצוה
 פלונית שעשה פלוני. מיד אותו המלאך שהוא מזלו, לוקח אותו המלאך שנברא מהמצוה ומעלהו
 לבית דין של מעלה, ואומר על האדם סגוריא. ואומר להם ראו זה יצא מכח מצוה פלונית שעשה פלוני. מיד בית דין מוציאים
 קול בכל הרקיעים ומכריזין פלוני עשה מצוה פלונית. ובאותה שעה מעטרים אבותיו באותו עולם ומתעדים ומתעלים מעילוי
 לעילוי עד שמגיעים לתחת כסא הכבוד ומתברכים באור הנצחי, ומבקשים רחמים על זה שעשה המצוה כתקנה ומבטלים
 מעליו ומעל כל בני דורו כל מיני פורעניות. וזהו שאמרו רז"ל אשריו שהכריע את עצמו ואת כל העולם כולו לכף זכות. וזהו
 שנאמר וגם אני שמעתי, שמעתי אותו המלאך. את נאקת בני ישראל, היינו כוונתם שלא המשך בעמוד הבא

מי בתמונה?

בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

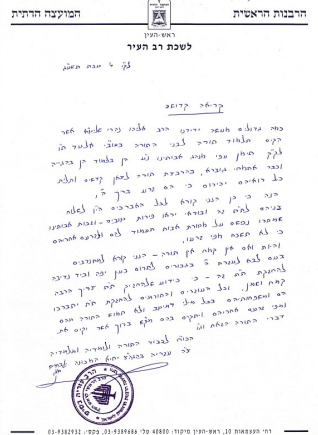
לעילוי נשמת מוהר"ר עזריה בן ר' יחיא בסיס זצוק"ל מרא דאתרא דראש העין, תנעב"ה

מתוך קריאת הקודש למורינו ורבינו
 מוהר"ר עזריה בסיס זצוק"ל אשר נכתבה

למען תלמוד תורה עשרת חיים (מערוף צילום כתיק)

"...הנה כי כן הנני קורא לכל האברכים הי"ו לשלוח בניהם לת"ת
 זה ובודאי יראו פירות טובים. וזכות אבותינו שמסרו נפשם על
 מסורת אבות תעמוד להם ולזרעם אחריהם כי לא תשכח מפי
 זרעו..."
 "...וכל העוזרים והתורמים להחזקת ת"ת יתברכו הם
 ומשפחותיהם בכל מיני דמיטב ולא תמוש התורה מהם ומפי
 זרעם אחריהם ויתקיים בהם מק"ש ברוך אשר יקים את דברי
 התורה הזאת וגו'..."

מברך כל תלמיד ותלמיד

אשתקד: תלמידי עשרת חיים בבית הרב זצוק"ל בכחינה על פרק המניח

ויכר מאור פניו ושמחתו כאשר נותן ונושא בתורה עם התלמידים שיחיו

אללו לו אללו

אמרה תימן על עוללו
 ארץ תימן הרה וילדה
 וארץ עבי גידלה שעשועיה
 אוי נא לה אמרה ראש העין העיר
 כי איבדה כלי חמדתה הזך והבחיר
 ספרי תורה והללו
 על אדם שריבץ וקיבץ אנשים אלייכי
 אוי לך יהדות תימן
 שכך נפל גדול ממך השווה המון
 חגרי שק וקונני
 על המעביר לך מסורת אבותיך
 מורינו רבינו הגאון הגדול הצנוע והעניו
 רבי עזריה בן מוהר"ר יחיא בסיס זצוק"ל

מי ימלא חסרוננו

אין מי ירפא שברנו
 עוונותינו גרמו לנו

ותהא מיתתו מכפרת עלינו

תחי נפשו צרורה בצרור החיים

ותבקש עלינו רחמים מיושב מרומים

אשר מימיו היינו שותים

הנהלת, מחנכי, חורי ותלמידי ת"ת 'עשרת חיים'

לזש"ק
 תומר ישראל בן יעקב
 ואודליה בת מנשה

לעילוי נשמת
 מרדכי בן דוד אוחנה
 ז"ל תנעב"ה

לעילוי נשמת
 מוהר"ר חיים בן שלמה עדני זצוק"ל
 מרא דאתרא דאליכין, תנעב"ה

על המלך ולא על עצמם צעקו, אלא על שמי המחולל בין אומות העולם צעקו. לפיכך מה כתיב למעלה (ד' ה) "וגם הקימותי את בריתי אתם לתת להם את השבועה שנשבעתי לאבותם לתת להם ארץ זבת חלב ודבש, לכן אמור לבני ישראל", ואין לכן אלא שבועה. אמור לבני ישראל אני אגאלם אני בעצמי לקיים שבועתי. בין שהם עושים רצוני בין שאינם עושים רצוני, אני אגאלם למען שמי שנאמר (ישעיה מה יא) למעני למעני אעשה. וכפל למעני, היינו הגאולה הראשונה והגאולה האחרונה, המייחלים אנו לה'. כולם למען שמי יגאלנו, לא למעננו וזהו שאמרה מדת הדין אלו מגדלי בלורית ואלו מגדלי בלורית. מכל מקום אמר לכן אמור. היינו ההבטחה שהבטחתי את אבותם לא אוזו ממנה וזהו למעני אעשה. ודוק. (עץ החיים למוה"ס אלנאף זצ"ל)

חספד למוחר"ר עזריה בסים זצוק"ל

מתוך ספר מדרש אשרי עמי מ"ה למחר"ש קורח זצ"ל ישומו ישרים על זאת, ותמימים יתאבלו. תסמר שערות בשרי, ונפשי נבהלה מאד. אף לזאת יחרד לבי, ויתר ממקומו. כי אראה חכמים, ימותו ולשון חונגה בינה לחכה דבקה. אפס מסביר פנים בהלכה, זפה מפיק מרגליות שתק וידום.

כבה מאור התורה, באסיפת רבינו מאור עינינו. חלפה כל שמחה, בפטירת מורינו גאונינו. אוי מה חיה לנו, אחה כי זאת מצאתנו. על זאת נשכבה בבשתינו, ותכסינו כלימתנו. על זאת תמחו מתנינו, וכשלו מאד ברכינו.

מספד

קומי וספדי תורה, וקשרי נהי וקינה. לבשי כמו שחורה, אלי כמו אלמנה. על זקן יושב שערך, נובע חכמה ובינה. צעקי צעקה גדולה ומרה, אוי אנה פנה. סובבי על ישיבותיך, וחזרי על מדרשייך. איזה שוקד על דלתך, איזה מגלה סתרייך. איזה פקיד על חומותיך, איזה פותח שערך. אוי מי יפענח צפונותיך, מי ידקדק אמריך. אוי מה חסר העולם, מאור כגלגל חמה. גבר בקי ומושלם, בכל בינה וחכמה. עתה פיהו נאלם, גידום כאבן דומה. מי יגלה לנו כל נעלם, מי ירש כל סתומה. נספדה ונקוננה יחד, אוי מי יתן לנו תמורתנו. ניילל פה אחד, ונבכה על פטירתנו. אוי הצדיק אבד, ומי יתן לנו תליפתו. מי יאיר בית הזועד, מי ימלא ישיבתו. שזמו חכמים ותמחו, על ארון אלוים כי נלקח. ותלמידים רגזו וחילו, בלב דווי זנאנח. קוננו ביגון וחילול, בקול מר יצרח. תמרים ראש הניענו, על צדיק כתמר יפרח.

המשך מהעמוד הראשון

פניני הלכה

לפני יב"ן משתה גדול לכל העם. המשתה ההוא נקרא בשם לחם אונים ומלשון (דברים כ"ז י"ד) לא אכלתי באוני, פי באבלי. יב"ן, וחוק לישראל הוא מימי קדם. ובימים האחרונים רשו ופני נהיו עניים. כמו (תהלים ל"ד י"א) כפירים רשו ורעבו. יב"ן רבים בגלל הדבר הזה, כי לפעמים הוציאו כל כספם וכל אשר להם לעשות לחם רב לכל המון המנחמים, לבל יחשבו כמחללי שם כבוד אבותיהם וזכר אהבתם ע"כ.

ומקורב שינו רבים את המנהג, וקבעו סעודה זו במוצאי יום הששי לאבילות, ולא עוד אלא כשחל יום שביעי בשבת מקדימים הם אותה לליל ששי, ולא נכון לעשות כן [כנלע"ד].

גורם השינוי למהר להקל העול מעצמם, או מפני שקשה למנחמים לחזור ולבוא שוב. אבל אין לשנות מאשר גבלו ראשונים, ולבלבל את העניינים. וועכשיו המשך בעמוד הבא

בדרכיהם אתהלך...

מה עושים כאשר אדם מספר לך שתכנן לשדוד אותך (ח"ב)

פלא נוסף, שידוע היה בהרגלו הקבוע לעצור בדרכו למנוחה קצרה ללגימת משקה בבית אחד מידידיו, והנה ביום הזה החליט לשנות מהרגלו ולהמשיך ישר לביתו. השודדים אשר הסתתרו בנקיקי הסלעים המתינו בצפייה דרוכה לנעירת "נושא האדם" אשר יסגיר את בואו של הרב. חלפה שעה, חלפו שעתיים, ואין קול ואין קשב, משבושש לבא יצאו השודדים באכזבה ממחבואם ופנו לעבר בית ידידיו, ושאלום אם היום ביקר הרב בביתם, והללו ענו בשלילה, ויהי הדבר לפלא. נכחו השודדים לדעת כי איש קדוש הוא הרב יוסף ומשמים משגיחים עליו בהשגחה פרטית לבל ינוק.

למחרת באו לחנותו, ושאלה בפיהם היכן עבר ביום האתמול. השיב להם הרב, כי עבר בדרכ שעובר בה יום יום. אז התודו לפניו וספרו לו השודדים את כל אשר זממו לעשות, וביקשו את סליחתו על מחשבתם הרעה.

הרב פנה אליהם ואמר, משום מה חפצתם לעשות כן, אין זאת אלא כנראה שנקלעתם למצוקה כספית! ובאמרו זאת הוציא סכום כסף ונתן לכל אחד מהם, כדברי שלמה החכם מכל אדם (משלי כ"א): "אם רעב שונאך האכילהו לחם ואם צמא השקהו מים". השודדים בראותם את צדקתו של הרב, הבטיחו לו נאמנה שמיום זה והלאה ישמרו עליו מכל משמר לבל יהיו איש להפיל אחת משערותיו ארצה. ואז, החל הרב לשבח ולפאר לאדון הכל על הנס הגדול שעשה לו כדברי דוד המלך ע"ה (תהלים קל"ו) "לעושה נפלאות גדולות לבדו".

(מעשה נסים' עמ' רח)

מהליכות אבותינו

לרפואת הנפש והגוף לתמר אפרת בת יחיא בשכחע"י

מתעלים יחידיו כל בני הישוב

ידוע ומפורסם ידיעת אבותינו בתורה על פה בכל המוחזות בתומן. אך נשתנו כמה עיירות במעלה מן חברותיהן בדברים מסוים כגון בעיר 'מחיות' וכמו שמסופר עליה בספר 'מעשה נסים' עמ' קצ"ג בזה"ל:

בבית זה של אהבת תורה גדל הרב נסים קרואני זצ"ל. ואכן משחר ילדותו ניכרה בו חריצות ושקידה בלימוד התורה. ב"מדרש" היה מבין התלמידים המצויינים. שמענו ב"שבעה" ממארי נגר שיחי, שבהיותו ילד נקלע לעירנו "מחיות" והתארח אצל משפחה אחת מתושבי המקום. בשבת הזמינוהו לתרגם הפרשה כמנהגנו, לתומו נטל חומש עם תרגום ומה רבה היתה הפתעתו באמרם לו כי כאן המנהג לתרגם מתוך המקרא בלבד אמר להם שאינו יודע לתרגם ע"פ אלא מתוך חומש עם תרגום בלבד. לבסוף נעתרו לו והביאו לו לתרגם מתוך החומש בתנאי שבפעם הבאה ילמד ויתרגם בע"פ והוסיף המספר, שהרב זצ"ל וכן תלמיד נוסף ר' חיים אלנאף ידעו לתרגם בע"פ מתוך המקרא, עכ"ל. ודברים אלו תלויים במנהיגי הציבור, וכמו שנוכחתי בעיני בעת מגורי במושב 'אליקים', ששם היו רוכשים האבות לילדיהם הקטנים מברכים 'גדולים' לקרא בס"ת, מפני שהיתה תחרות בין הילדים. אשריהם ואשרי חלקם וירבו כמותם בישראל.

לעילוי נשמת חיים בן יחיא נהרי ז"ל, אוריאל אהרן בן אליהו פרץ ז"ל, דוד בן סעיד בשארי ז"ל, יוסף בן יחיא נהרי ז"ל, ר' אברהם בן יצחק דאוד טביב זצ"ל, יפה בת יחיא נהרי ע"ה, תנצב"ה

תפארת בנים

חכמי תימן

הרב עזריה ביד יהוא בסיס זצ"ל נולד ברדאע שבתימן. עלה ארצה עם הוריו בהיותו בן חמש והתגוררו בראש העין. אביו הוא הנודע בתהילה מארי יחיא בסיס זצוק"ל, שושלת רבנים מדורי דורות. נתגדל בישיבת פונוביז, ולמד בכולל של הרב שטרנבוך אשר שם ראו בו כבחיר האברכים. לאחר זמן נתמנה לרב שכונה ברה"ע ורבה של הישוב בית דגן. לאחר פטירת הרב דוד חגיבי זצ"ל נתמנה לרב העיר ראש העין וכיהן בה במשך כ"ד שנים עד יום פטירתו. נתפרסם בהנהגת קהילתו בנועם ובמתק לשון ובהארת פנים. היה חבר מועצת הרבנות הראשית (לא הוא ביקש זאת אלא הרב הראשי דאז הרב שלמה עמר ביקש ממנו).

נפטר כ"ד טבת תשע"ט

נשמט מהגיליון בשבוע שעבר התלמיד היקר שעלה לקרוא בס"ת 'בנימין זאב יטרף' כמנהג אבותינו הקדושים, אליה עוזירי נ"י
יהא רעוא שיגדל כמעלות התורה והיראה בדרך ישראל סבא, אכ"ה.

כיתה ד' בשמחת סיום משניות מסכת מועד קטן. יהא רעוא שיוכו לברך על גמרה של תורה ששה סדרי משנה

המושך מהעמוד הקודם

פניני הלכה
ראיתי להרא"ע ביורה חטאים פ"ה אות ח' שהעלה מנהגם זה, "בליל שביעי" עושים סעודה לכל אנשי העיר וכמובן אין מדובר בעיר גדולה. יב"ן, ומספידין אותו הספר גדול לפי כבודו. וביום שביעי מתאבלים עד שליש היום וכו' (ההמשך תמצא לעיל הערה ג' ד"ה יש) ע"כ. ושמה מנהג זה קדום הוא במקצת מן המחזות, אלא שהלך ונתפשט מקרוב יותר ויותר.

וסעודה זו נקראת "הברָאָה", אעפ"י שבלשון ההלכה אדרבה קוראים הבראה לא לסעודה האחרונה אלא לראשונה, כדלעיל סימן קפ"ה סעיף א'. אכן הרמב"ם פ"ד הלכה ט' לא כינה סעודה הראשונה בשם זה יעו"ש ווע"ע שם בפרק י"א הלכה א' ב' ג'. ונראה שהשם בנוי על פי עיקר מובן המלה ושרשה, שפירושה סעודה שמאכילים לאחרים. ועיין שמואל ב' י"ג ה' תבוא נא תמר אחותי ותברני לחם וגו', ועוד מקומות. וע"ע בספר השרשים לרד"ק שורש ברא ושורש ברה ובספר ערוך וספר המספיק, וכמו ששם השכנים מביאים לו לאכול, כמו כן כאן בהיפך האבל מביא לציבור כגמול על שהאכילוהו כל ימי אבלו וכדלעיל סימן קפ"ז סעיף י"א.

התודה...

הברכה...

לאיש היקר במעלה, ובחטאי נשמט שמו מן הגיליון בשבת שעברה, והוא מגיה הגיליון מידי שבת להוציא כלי ללא שגיאה ומגינה, ואף הנחה את מסיבת חומשי' ברוך באהבה ובחכמה, הלא הוא מיודענו ואלופינו הרב יוסף גברא שליט"א יהא רעוא שיתמלאו כל משאלות לבו לטובה, ויראה כל זרעו יראים ושלמים עושים רצון ה' באהבה ובשמחה, מגדולי הדור הבא, מעבירים מסורת ישראל סבא, גבריאות איתנה ונהודא מעליא, אכ"ה.

הערות, הארות ותשובות לחידות ניתן לשלוח לפקס: 03-9130009 או במייל: Nahari@enativ.com

זה הזמן להוסיף בקדושה, בתורה וביראת שמים טהורה וצרופה, עם שמירת מסורת אבותינו הקדושים.

הודעה בדבר רישום לשנת הלימודים תש"פ

הננו להודיע לציבור בני התורה כי נפתחה ההרשמה לשנה"ל תש"פ הבעל"ט לגני הילדים גילאי 3-4-5 לכיתות התלמוד תורה

יש להצטייד בצילום ת"ז של שני ההורים + סכח

לרישום:

יש להגיע למזכירות הת"ת רח' הרא"ש 2, או להתקשר לטל: 03-9097022

אין בהרשמה התחייבות לקבלת התלמיד | קבלת התלמיד מותנית באישור ועדת הקבלה

לזש"ק יובל בן דוד ורות בת זכריה

לזש"ק שלום בן יעקב ומירב טליה בת מנשה